

Rd. i forffjellige Siemed til Kjøbenhavns Commune, ikke at tale om alle de andre store Fordele for Communen, der ere en Følge af, at Kjøbenhavn tillige er Regjeringens Sæde, og af forffjellige andre Begunstigelser, som selvfølgelig ere ganske i sin Orden. Jeg skal saaledes nævne: til Fattigvæsenet 30,000 Rd., overtagne Communeafgifter c. 8000 Rd., Fødsels- og Pleiestiftelsen 24,000 Rd.; Alt dette udgjør foruden det, jeg her nævner, c. 80,000 Rd. Dette Forslag er altsaa kun en Begyndelse, men jeg haaber en god Begyndelse, til at fritage Kjøbenhavns Commune for dette Overhæng af os med at tilbyde vore Gaver.

Steenstrup: Jeg har tilladt mig at stille et lille Endringsforslag til § 20, som jeg nu skal tillade at motivere; det angaaer Contoirholdsgodtgjørelsen til det Embede, der er sidst opført i en lang Fortegnelse i Anmærkningerne til Finantsloven Sp. 385—86. Stiedet for at Contoirholdsgodtgjørelsen til Justitsembedsmændene ellers i Almindelighed bliver bestemt ved særlig Lov, har den høitærede Minister her paa Finantsloven opført et særligt Forslag for vedkommende Embede, nemlig det som By- og Herredsfoged i Væpstedkjøbing, hvilket Forslag kun gaaer ud paa en Godtgjørelse for et enkelt Aar. Jeg kan ikke nægte, at de Motiver for dette Forslag, der ere opførte i Anmærkningerne, have overrasket mig endeel. Den høitagtede Minister har ikke kunnet gaae ind paa det Overflag, som vedkommende Embedsmand har gjort, og har derfor anført forffjellige Grunde. Den første er den, at da vedkommende District tidligere har været betjent af 3 Embedsmænd, maa dette juridiske Embede nu kunne besørjes af 3 Personer, nemlig een Embedsmand og 2 Betjente, men her til skal jeg for det Første bemærke, at de flestvigste og de danske Forhold ikke congruere — man kan ikke slutte fra det ene til det andet —, og dernæst troer jeg ikke, at den høitagtede Minister selv er tjent med at opstille den Grundfætning, at naar man af 3 Embedsmænd fjerner de 2, kan den 3die besørge de samme Forretninger med 2 Betjente, hvoraf den ene faaer 480, den anden 240 Rd. i Løn, skjøndt de tidligere 2 Embedsmænd

have været aflagte respective med 2,500 og 1,000 Rd. Derksom man consequent vilde overføre dette paa Ministeriernes Forretningsomraade, troer jeg ikke, at det Parti her i Salen, der meget stræber efter at indskrænke Udgifterne ved Contoirholdet, vilde mangle Motiver, thi det kunde da sige: Derksom dette Raisonnement holder Stik med Hensyn til de juridiske Embeder, kunne vi jo fjerne de allerfleste Embedsmænd i Contoirerne og indsætte Bestillingsmænd istedetfor dem, hvorved Omkostningerne kunne reduceres til maaskee $\frac{1}{10}$. Jeg troer altsaa ikke, at det, den ærede Minister her har opstillet, virkelig er hans Mening, thi det er jo klart, at 3 Embedsmænd, der ere meget godt aflagte, have en Forpligtelse til at arbejde den hele fulde Dag, medens det er slaaet fastgjennem Lovgivningen, at Justitsembedsmændenes underordnede Betjente lønnes med en Løn, som kun sigter til en Arbejdstid af 6 — 7 Timer daglig. Man veed, at det er endog slaaet fast ved et Circulaire, at disse Betjente maae have Udenomsforretninger, naar de blot ikke udføre dem i Contoirtiden, og heri ligger altsaa ligesvem, at den givne Løn ikke er tilstrækkelig til at lønne en Mand for Arbejde hele Dagen igjennem, men kun i Contoirtiden. Den Embedsmand, der lønnes godt, kan derimod ikke sige: Naar jeg arbejder 6 Timer om Dagen, er det nok; men han maa forrette det Hele, om det ogsaa tager 12—16 Timer. Jeg troer altsaa ikke, at de anførte Motiver med Hensyn til den her omhandlede Contoirholdsgodtgjørelse holde Stik. — Jeg kommer dernæst til Befordringen. De ærede Herrer ville erindre, at dette Forslag ikke gaaer ud paa en Godtgjørelse for en vis Række Aar, men kun paa en Godtgjørelse for et enkelt Aar, og altsaa kan den vedkommende Embedsmand maaskee selv have forregnet sig. Man kan ikke see af Motiverne, om Ministeren i denne Henseende gaaer ud fra, hvad Embedsmanden selv har opført, men det forekommer mig, at naar her er Tale om Finantsloven for 1868—69, maa det nærmeste Spørgsmaal være, hvad Embedsmanden har lagt ud for Aaret 1867—68, og vil den ærede Minister indhente hans Erklæring derom, vil han vist faae at vide, at 100